

Aleksander hr. Fredro

Lemsta

Mecenasom przedstawienia „Zemsta”

Panu Januszowi Sepiołowi – Marszałkowi Województwa Małopolskiego

Panu Piotrowi Juszczykowi – Prezesowi Firmy INSTAL-Kraków S.A.

Panu Zdzisławowi Ingielewiczowi – Prezesowi Firmy Chemicznej Dwory S.A.

Panu Sławomirowi Lachowskiemu – Prezesowi BRE i MultiBanku

Panu Robertowi Kozłowskiemu – Prezesowi Firmy Energetyka Dwory

składam serdeczne podziękowania

Kyrylo Janiński

Aleksander hr. Fredro

Zemsta

OBSADA

Cześnik RAPTUSIEWICZ – Dariusz GNATOWSKI

KLARA, jego synowica – Anna OBERC • Agata MYŚLIWIEC

Rejent MILCZEK – Andrzej RÓG

WACŁAW, syn Rejenta – Andrzej MŁYNARCZYK • Marcin SIANKO

PODSTOLINA – Beata RYBOTYCKA

PAPKIN – Łukasz RYBARSKI

DYNDALSKI, marszałek – Franciszek MUŁA

ŚMIGALSKI, dworzanin – Włodzimierz JASIŃSKI • Wiesław SMEŁKA

PEREŁKA, kuchmistrz – Maciej RYBICKI

MULARZE – Włodzimierz JASIŃSKI • Piotr RUTKOWSKI

Jerzy CZYŻOWSKI • Tadeusz SYNOWSKI

Inspicjent – Grażyna Solarczykówna

Realizacja światła – Grzegorz Marczak • Realizacja dźwięku – Tadeusz Sawka

Realizacja techniczna – Alicja Młodawska, Jerzy Czyżowski,

Maciej Rybicki, Tadeusz Synowski

Graffiti – Daria Pawluczuk, Marcin Sipiora

Biżuteria – Paweł Nowosławski

Instalacje hydrauliczne wykonała Firma INSTAL – Kraków S.A.

DEKORACJE – Maciej RYBICKI

KOSTIUMY – Dorota OGONOWSKA

REŻYSERIA – Krzysztof JASIŃSKI

W spektaklu wykorzystano kompozycję Piotra RUBIKA „Oj kot!”

ze słowami Pawła LIGO na podstawie tekstu ludowego

Prawa majątkowe do utworu słowno-muzycznego posiada Sound-Pol sp. z o.o.

Prawa do artystycznego wykonania utworu muzycznego posiada Warner Music Poland sp. z o.o.

Licencja na wykorzystanie utworu została wydana przez Stowarzyszenie Autorów ZAIKS

Uroczysta premiera odbyła się 5 grudnia 2004 roku

Krakowski Teatr Scena STU – Kraków al. Z.Krasińskiego 16-18

Dyrektor Naczelny – Tadeusz Konieczny • Dyrektor Artystyczny – Krzysztof Jasiński

ORGANIZACJA WIDOWNI tel. (12) 422 27 44

e-mail: organizacja.widowni@scenastu.com.pl • www.scenastu.com.pl

PATRONATY MEDIALNE

DZIENNIK POLSKI

RMF Classic
- 87,8 FM -

KARMIET

Dariusz GNATOWSKI – absolwent krakowskiej PWST (1985). Zaraz po studiach związał się z Teatrem STU, w którym zagrał główne role w przedstawieniach K. Jasińskiego: *Wariacie i zakonnicy*, *Panu Twardowski*, *Markietankach*, *Czekając na Godota*. Występuje w popularnych serialach (m.in. *Świat według Kiepskich*, *Król przedmieścia*, *Posterunek 13*) i filmach, dzięki którym stał się jednym z najbardziej lubianych i rozpoznawalnych aktorów w Polsce. Należy do stałych członków rodziny Teatru STU.

Andrzej RÓG – absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego i Studia Aktorskiego Teatru STU. Od debiutu w *Bramach raju* (1984) zagrał ważne role w przedstawieniach K. Jasińskiego (m.in. *Wariat i zakonnica*, *Zabawa*, *Czekając na Godota*). Występuje w Kabarecie Loch Camelot i Piwnicy św. Norberta, a także reżyseruje (m.in. spektakle oparte na twórczości T. Nowaka i W. Myśliwskiego).

Łukasz RYBARSKI – absolwent krakowskiej PWST (1987). Od dyplomu do 2000 roku aktor Teatru im. J. Słowackiego. W 1993 roku założył Kabaret pod Wyrwigroszem, w którym z powodzeniem spełnia się jako autor, aktor i reżyser. Jest również właścicielem studia filmowego Arlekin oraz producentem filmowym i telewizyjnym. W Teatrze STU występuje w spektaklach: *Hamlet* oraz *Sztuka kochania. Sceny dla dorosłych*.

Beata RYBOTYCKA – absolwentka krakowskiej PWST (1987). Po dyplomie przez 10 lat aktorka Starego Teatru. Powszechnie znana aktorka – pieśniarka wykonuje przede wszystkim utwory kompozytorów krakowskich: J.K. Pawлуskiewicza, G. Turnaua, A. Sikorowskiego, A. Zaryckiego, Z. Preisnera, do słów m.in. L.A. Moczulskiego, Z. Książka, M. Zabłockiego. Występuje w autorskich recitalach oraz w spektaklach: *Sztuka kochania. Sceny dla dorosłych* oraz *Sekrety nietoperzy*.

Anna OBERC – absolwentka krakowskiej PWST (2002). Klara to jej trzecia rola w Teatrze STU po świetnie przyjętym debiucie w komedii *Sztuka kochania. Sceny dla dorosłych* w reż. K. Jasińskiego oraz *Śleboda, czyli powaby życia* w reż. W. Śmigasiewicza.

Agata MYŚLIWIEC – studentka II roku krakowskiej PWST. Debiutuje podwójnie jako Ofelia w *Hamlecie* i Klara w *Zemście*.

Andrzej MĘYNARCZYK – absolwent warszawskiej Akademii Teatralnej (2004). Aktor Teatru im. J. Słowackiego. Rolą Wacława debiutuje w Teatrze STU.

Marcin SIANKO – absolwent krakowskiej PWST (1999). Po dyplomie aktor Starego Teatru. W Teatrze STU zagrał w 2000 roku w *Szkole żon* i *Hamlecie*.

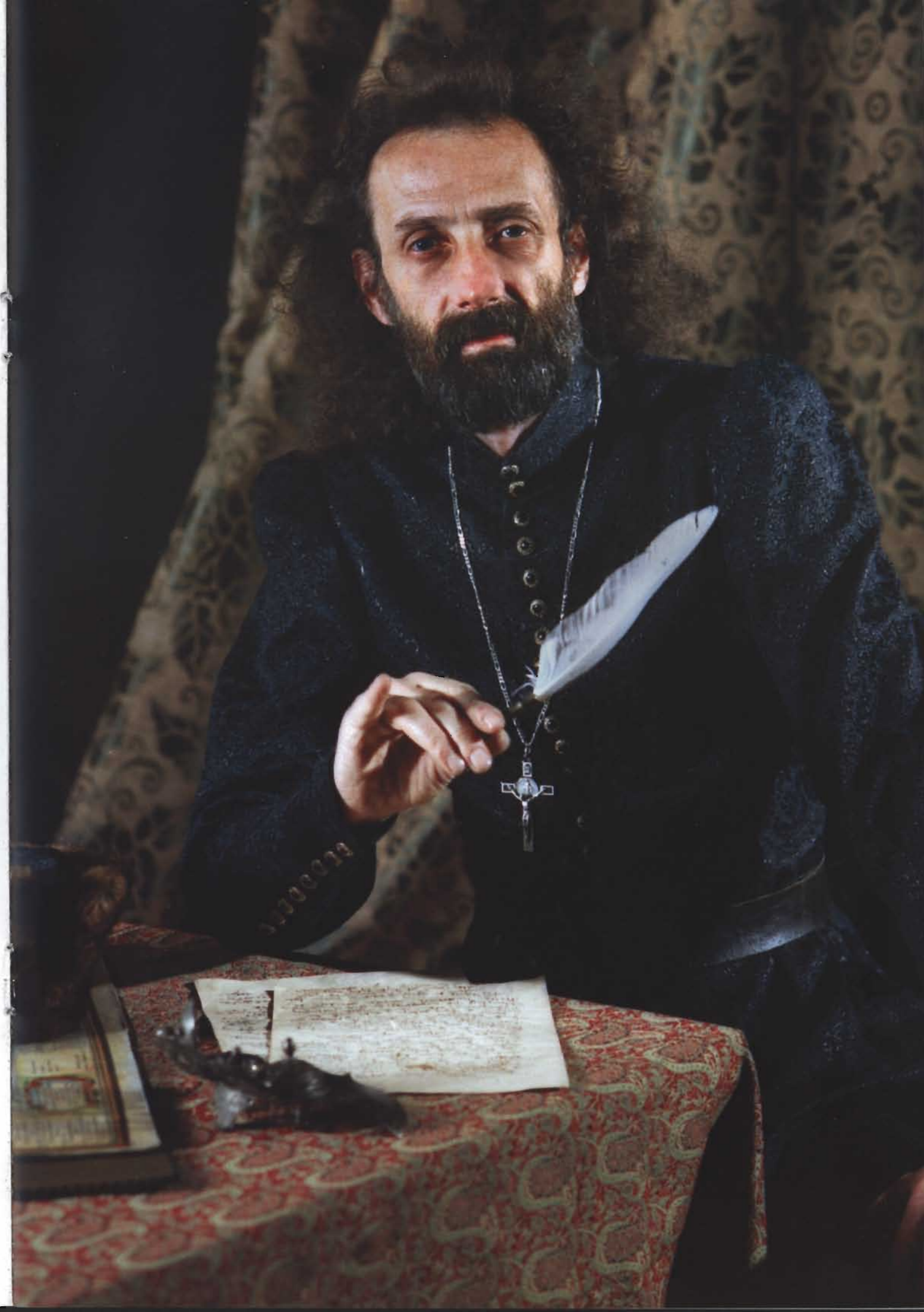
Włodzimierz JASIŃSKI – absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego i Studia Aktorskiego Teatru STU. Jego debiutem było *Spadanie*. Zagrał w ponad 20 spektaklach, z których za najważniejsze uważa *Sennik polski*, *Pacjentów* i *Szaloną lokomotywę*. Od 12 lat związany z Teatrem Lalki i Maski Groteska. Jest poetą, reżyserem, autorem librett i sztuk dla dzieci.

Franciszek MUŁA – absolwent Studia Aktorskiego Teatru STU z jego pierwszego naboru w 1967 roku. Debiutował rolą w *Pożądaniu schwytanym za ogon* granym w pierwszej siedzibie Teatru STU przy ul. Brackiej 15. Zagrał w ponad 20 spektaklach, z których za najważniejsze uważa *Sennik polski*, *Pacjentów* i *Tajną misję*. Od 12 lat związany z Teatrem Lalki i Maski Groteska.

Wiesław SMEŁKA – absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego i Studia Aktorskiego Teatru STU. Występował w kultowych przedstawieniach – *Senniku polskim*, *Exodusie* i *Pacjentach*. Od osiemnastu sezonów występuje jako doktor Burdygiel w *Wariacie i zakonnicy* Witkacego.

Oto wypracowanie szkolne znanego i cenionego nieuka, który prosił Tomasza Olbratowskiego* o niepodawanie anonimowości.

Fredro a sprawa polska, czyli „Zemsta” jako układ odniesienia do sytuacji ze współczesnego nam życia.

Pan hrabia Aleksander Fredro napisał swój utwór „Zemstę” na podstawie filmu pana Andrzeja Wajdy pod tym samym tytułem „Zemsta”. Trzeba powiedzieć, że autor, pan Fredro, znakomicie oddał w swoim utworze nastrój i wymowę filmu, który ma odniesienie do współczesnego życia, bo daje obraz tych naszych cech narodowych i problemów, które tylekroć stawały się przyczyną naszych narodowych nieszczęść. Tak przynajmniej ludzie mówią. I co najważniejsze pan Fredro nie zepsuł postaci, które wykreował pan Wajda razem z aktorami.

Muszę się przyznać, że utworu pana hrabiego nie czytałem, a film znam tylko z opowiadań, ale mniej więcej wiem o co chodzi. Tam toczył się spór o mur w dziurze. Takiej dziury zabitej dechami, a konkretnie kłócili się o dziurę w tym murze. Dwóch szlachciców się kłóciło: Czesiek Raptusiewicz i Rejonowy Milczek. Jeden chciał zamurować dziurę, a drugi stał murem, żeby nie murować tej dziury. Jak już mówimy o murze, to tam w tej „Zemście” udział bierze także młoda Staraścianka Klara i starsza Podstolina. Ta Podstolina to była żona Podstoła, który się stoczył i zostawił ją w charakterze wdowy żałobnej, ale nie tak bardzo, bo ona się zabujala w synu tego Rejonowego Milczka Wacusiu, który jednak wolał trochę młodszą Staraściankę Klarę. A z tą Klarą to chciał się żenić Czesiek Raptusiewicz, jej opiekun. Tam jeszcze był niejaki Pupkin, który, jak samo nazwisko wskazuje, w tyłek bez przerwy od wszystkich dostawał i nawet kazali mu krokodyle łowią na Kajmanach, czy coś i z tego powodu się strasznie truł, bo był biedny i nim się wysługiwali.

„Zemsta” w wersji pana Fredry to jest bardzo piękny i wartościowy utwór, bo jest napisany wierszem. I wertując ściągę literackie dostępne mi w pobliskim kiosku przeczytałem, że Fredro „mistrzowsko operuje wierszem”. I co to za sensacja, że pan hrabia mistrzowsko operuje wierszem, to ja nie wiem. Jak ktoś jest chirurgiem to musi mistrzowsko operować nożykiem. No to jak ktoś sobie wybrał zawód poety, a rozumiem, że pan Fredro to zrobił, to nie ma wyjścia musi dobrze operować wierszem, inaczej się nie utrzyma na rynku. A niełatwy kawałek chleba sobie pan Fredro wybrał, bo aby oddać swobodny, żywy tok języka potocznego pisze poeta ośmiozłogowcem trocheicznym. I właśnie z powodu tych trochejów ośmiozłogowych ze średniówką, których się trzeba uczyć w szkole, tytuł utworu brzmi „Zemsta”. I jest to zemsta Fredry. Chociaż jak się temu wierszowi Fredry przyjrzeć to na upartego przypomina on teksty hip-hopowe. Sprawdź to sam, mocium panie. Sprawdźę, serdenko. I nie mam racji? Fredro to wypasiony ziomoł, bez dwóch wersów!

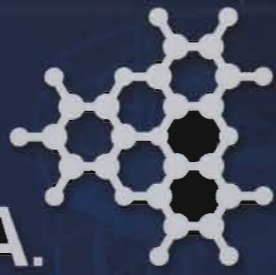
Poza tym, podobnie jak teksty hip-hopowe, tematyka „Zemsty” dotyka problemów współczesnych. Na przykład kwestię mieszkania na osiedlu z wielkiej płyty. Kiedyś dwóch sąsiadów z mojego bloku (autentyczna historia) kłóciło się o dziurę w szybie. Jeden dziury zszypowej nie zamykał, o co miał pretensje ten drugi, bo śmierdziało na piętrze, więc ten pieruszy na złość tej dziury nie zamykał. Niestety, obaj mieli córki, zatem nie doszło do „Zgoda! Zgoda! Tak jest – zgoda, a Bóg wtedy rękę poda” i się kiedyś pobili. Chociaż w dobie obecnych czasów i dwie córki też mogłyby załatwić sprawę. A niedawno w Nowej Hucie część mieszkańców chciała budować mur, żeby się odgradzić od niebezpiecznej części dzielnicy. Mamy na świecie mur chiński, teraz grozi nam mur bucki. Albo weźmy taką dziurę budżetową, która zionie czeluścią, że tu dotknę boleśnie polityki. Jak się jedni wezmą do murowania tej dziury, to ich drudzy chcą pobić i co cztery lata następuje zmiana ról. Wszyscy oni, i z prawa i z lewa, mają takie pole manewru jak karp w galarecie, albo jak Pupkin kiedy go Cześnik do Rejenta wysyłał, a jedni drugim dziury załatać nie dają, bo to oni właśnie chcą naprawić, a nie inni. A dziura wspólna. W całej tej zemścianej szamotaninie jedynie Pupkin zachowuje jaką taką przytomność umysłu mówiąc Cześnikowi Raptusiewiczowi, cytując za ściągą literacką: „A z powicia ślub uniosłem: Nigdy w życiu nie być postłem”. I to jest dla mnie osobiście najbardziej aktualny na czasie cytat z „Zemsty”.

Bardzo popularna jest u nas „Zemsta”. Nawet dwóch reżyserów się przymierzało do kręcenia filmu pod tym samym tytułem. Jak w „Zemście”. A jeszcze co chwila się słyszy, że taki czy inny teatr wystawia „Zemstę”. Trochę to przesada, bo ileż się można mścić. To staje się powoli nudne. Przecież można tych „Zemst” napisać więcej, żeby dla każdego reżysera i teatru starczyło. Na przykład: „Zemsta II – Mroczna Dziura”, „Zemsta III – Czesiek Raptusiewicz Kontratakuje”, „Zemsta IV – Powrót Pupkina”, i na koniec „Zemsta V – Ostateczne Porachunki”. Trudności z tematami o pieniactwie na szczęście jeszcze u nas nie brakuje.

*Tomasz Olbratowski – felietonista Radia RMF FM

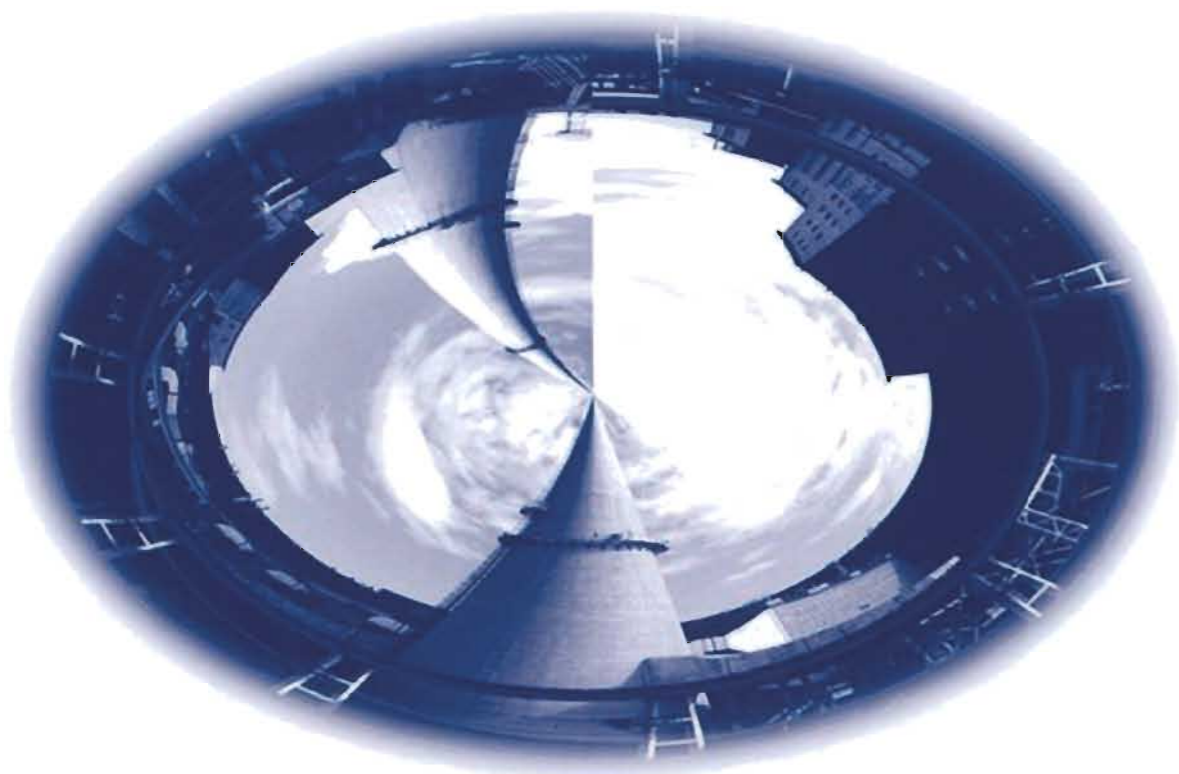

Dwory S.A.

MECENAS SZTUKI

Jesteśmy Ambasadorem Polski
www.dwory.pl

Energetyka
DWORY

www.energetyka.dwory.pl

Klub Aquarius Zamożni Pogodni Uprzywilejowani...

Klub Aquarius jest elitarną częścią MultiBanku. To nie tylko inwestycje, oszczędzanie i pomnażanie pieniędzy, lecz pewien styl życia i sposób bycia. Klub Aquarius pragnie dać swoim Uczestnikom poczucie przynależności do wąskiej, elitarnej grupy specjalnych Klientów MultiBanku.

Uczestnikom Klubu Aquarius oferujemy:

- Niższe prowizje i opłaty za korzystanie z MultiKonta Aquarius
- Specjalne oferty kredytowe i inwestycyjne
- Możliwość negocjowania oprocentowania lokat terminowych

Przywileje Klubowiczów:

- Oddzielne pomieszczenia klubowe w Centrach Usług Finansowych MultiBanku
- Multilinia ze specjalną obsługą w Call Center
- Wydzieleni najlepsi Doradcy obsługujący Uczestników Klubu
- Internetowe strony www.klubaquarius.pl przeznaczone jedynie dla Klubowiczów
- Zaproszenia na prestiżowe wydarzenia kulturalne

dołącz do nas!

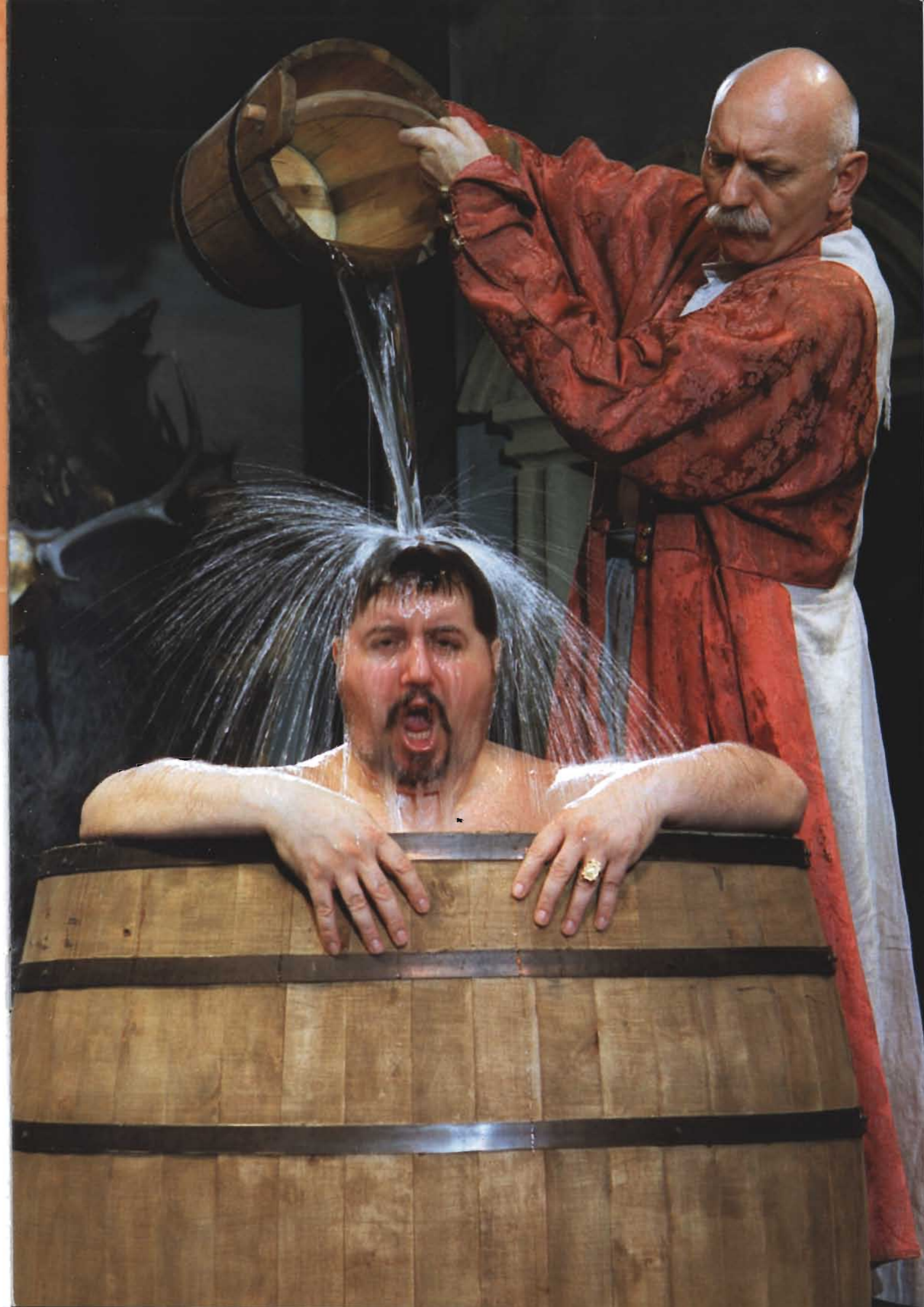
zadzwoń 0 801 300 000

Klub Ekskluzywnej Bankowości
AQUARIUS

 MultiBank
przyjazny świat finansów

[®]
KRAKÓW S.A.

to już 55 lat w trosce
o człowieka i środowisko naturalne

Producent odzieży męskiej

Salony firmowe:

KRAKÓW, ul. Dajwór 3, tel. 012 421-91-99,
KRAKÓW, ul. Krakowska 36, tel. 012 421-83-40,
KRAKÓW, ul. Przewóz 2, tel. 012 260-93-24,
KRAKÓW, ul. Florjańska 37, tel. 012 429-17-92,
NOWY SĄCZ, ul. Długosza 22a, tel. 018 443-80-98,
TARNÓW, ul. Targowa 3, tel. 014 621-80-05,
TYCHY, al. Jana Pawła II 20, tel. 032 328-48-93,
RYBNIK, Rynek 17, tel. 032 423-75-81,
OPOLE, ul. Książąt Opolskich 28, tel. 077 453-16-26,
BUSKO ZDRÓJ, ul. Kilińskiego 51, tel. 041 379-81-16,
WARSZAWA, al. Jana Pawła II Nr. 49 otwarcie
nowego sklepu 15.12.04

promotor

Guzy kontuszowe oraz biżuterię do spektaklu
zaprojektował i wykonał artysta plastyk
PAWEŁ NOWOSŁAWSKI

Biżuteria unikatowa na indywidualne zamówienia
tel. 504 797718 • e-mail: pablito102@poczta.onet.pl

Intrygująca nazwa (STU) i nie mniej intrygujący tajemny znak firmowy (trójkąt wpisany w koło). Podobnie jest ze spektaklami. Od 38 lat przysparzają Teatrowi fanów i mało kto pozostaje wobec nich obojętny.

Biografia artystyczna Teatru STU zaczyna się w latach 60., kiedy tzw. kultura studencka, korzystając z popaździejnikowej liberalizacji, stała się synonimem odważnych przedstawień teatralnych i kabaretowych, ambitnej piosenki literackiej, nowatorskich poszukiwań i eksperymentów w różnych dziedzinach sztuki.

Przez Teatr STU przewinęło się wielu wybitnych twórców, kształtujących oblicze współczesnej kultury polskiej – ludzie teatru, kompozytorów, poetów, malarzy, krytyków itp. Rodowód studencki w takim znaczeniu tego słowa odcisnął na Teatrze STU piętno zauważalne do dziś w stylu myślenia o sztuce i świecie, w wyborze tradycji, w przełamywaniu konwencji, w sposobach kontaktowania się z widzem.

Na początku lat 70. polski teatr alternatywny włączył się w światowy ruch kontestacji i kontrkultury. Teatr STU swoją obecność w tym ruchu zaznaczył takimi przedstawieniami jak *Spadanie*, *Sennik polski* i *Exodus*. Były one, podobnie jak wiele innych przedstawień, prezentowane na najbardziej renomowanych międzynarodowych i krajowych festiwalach teatralnych. W tych spektaklach wykształciły się zręby poetyki i estetyki Teatru STU, które czynią zeń zjawisko indywidualne i rozpoznawalne na mapie współczesnego teatru.

W 1975 teatr otrzymuje status zawodowy, zachowuje jednak szczególnie klimat teatru alternatywnego, otwartego. Tworzyli go nie tylko aktorzy i reżyserzy, ale i plastycy: Anna Wejman, Dorota Ogonowska, Jan Sawka, Eugeniusz Get Stankiewicz; kompozytorzy: Marek Grechuta, Janusz Grzywacz, Jan Kanty Pawluśkiewicz, Janusz Stokłosa, Krzysztof Szwejgiel; kierownik literacki – Edward Chudziński; poeta – Leszek Aleksander Moczulski. Aktorów Teatru STU długo można by wymieniać: Krzysztof Globisz, Dariusz Gnatowski, Mikołaj i Andrzej Grabowscy, Bolesław Greczyński, Włodzimierz Jasiński, Aleksander Krupa, Olgierd Łukaszewicz, Franciszek Muła, Jan Peszek, Jerzy Stuhr, Jerzy Treła, Jerzy Zoń, Iwona Bielska, Beata Rybotycka, Anna Tomaszewska, Halina Wyrodek i wiele innych wybitnych postaci polskiej kultury.

W 1997 r. powstała Scena STU, która ma charakter impresaryjny. Dyrektor artystyczny, Krzysztof Jasiński, zaprasza do współpracy reżyserów, którzy angażują wybranych przez siebie, często wybitnych aktorów scen polskich. Zdarzają się także swoiste odkrycia, wielkie debiuty (Dominika Figurska w roli Ofelii, Radosław Krzyżowski w roli Hamleta, Anna Oberc w *Sztuce kochania*). Taka formuła wpływa znakomicie na klimat panujący w STU, gdzie wciąż niezależność, swoboda, a także przyjaźń towarzyszą pracy artystów związanych z tym miejscem.

Dorobek Teatru i jego tradycję tworzą nie tylko spektakle, lecz także widowiska plenerowe, studia aktorskie, warsztaty (Ośrodek Poszukiwań Teatralnych), galeria wystawiennicza, wydawnictwa książkowe i fonograficzne, Studio Nagrań Dźwiękowych, kolekcja Wielkich Obrazów oraz wiele innych form aktywności i mecenatu w obszarze sztuki. Przez długie lata STU był „teatrem w drodze”. Szukał swojej tożsamości i miejsca na ziemi. Wędrował po świecie, występując w ponad dwudziestu krajach na czterech kontynentach. Jest szeroko znany z widowisk telewizyjnych m.in. z cyklu Benefisów, popularyzujących wybitne postaci ze świata kultury, sztuki i nauki.

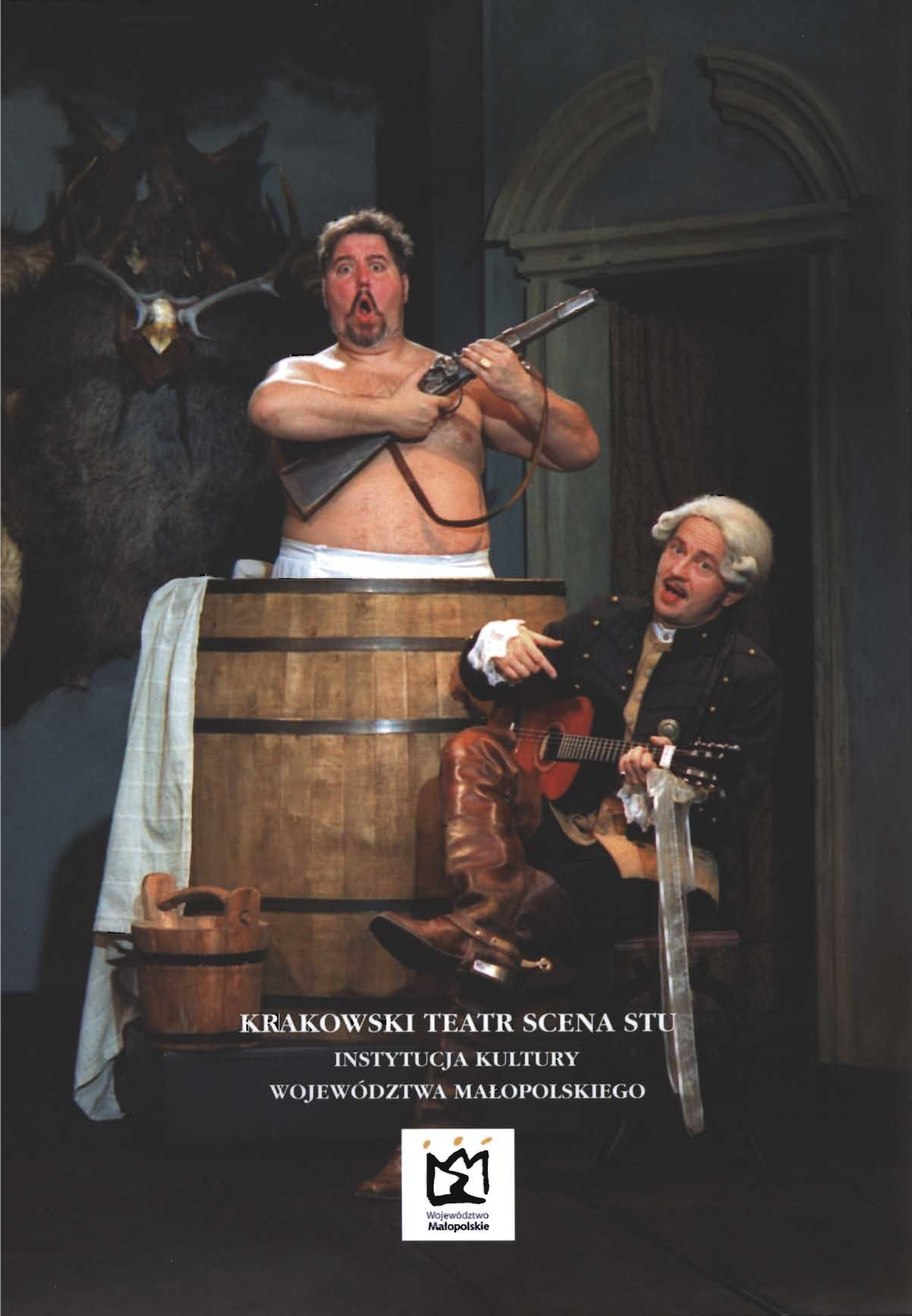
WAŻNIEJSZE WYDARZENIA

20.II.1966 • Krzysztof Jasiński zakłada Teatr STU
1967 • otwarcie Studia Aktorskiego
1975 • STU uzyskuje uprawnienia zawodowe i wprowadza się do budynków przy al. Krasieńskiego 16-18
1992 • Teatr STU przekształca się w spółkę z o.o., wspieraną przez Fundację STU
1997 • powstaje Krakowski Teatr Scena STU

GALERIA WAŻNIEJSZYCH SPEKTAKLI

- M. Gogol *Pamiętnik uariata* • Adaptacja i reżyseria: J. Łukowski (1966)
- P. Lagerkvist *Karzel* • Reżyseria: K. Jasiński (1967)
- P. Picasso *Pożądanie schwytyane za ogon* • Inscenizacja i reżyseria: K. Jasiński (1969)
- *Spadanie* – widowisko na motywach poematu T. Różewicza *Spadanie* • Scenariusz: E. Chudziński, K. Jasiński, K. Miklaszewski • Inscenizacja i reżyseria: K. Jasiński (1970)
- *Sennik polski* • Scenariusz: E. Chudziński, K. Miklaszewski • Inscenizacja i reżyseria: K. Jasiński (1971)
- L.A. Moczulski *Exodus* • Inscenizacja i reżyseria: K. Jasiński (1974)
- *Pacjenci* – widowisko buffo na motywach powieści M. Bulhakowa *Mistrz i Małgorzata* • Scenariusz: K. Gonet, K. Jasiński • Inscenizacja i reżyseria: K. Jasiński (1976)
- *Szalona lokomotywa* – musical M. Grechuty i J.K. Pawluśkiewicza na motywach utworów S.I. Witkiewicza • Reżyseria: K. Jasiński (1977)
- *Donkicboteria* • Scenariusz: E. Chudziński, K. Jasiński • Inscenizacja i reżyseria: K. Jasiński (1980)
- A. Jarry *Ubu Król* • Adaptacja i reżyseria: K. Jasiński (1981)
- S.I. Witkiewicz *Wariat i zakonnica* • Reżyseria: K. Jasiński (1986)
- B. Schaeffer *Scenariusz dla trzech aktorów* • Reżyseria: M. Grabowski (1987)
- J. Grzywacz, W. Jasiński, K. Jasiński *Pan Twardowski* – musical • Reżyseria: K. Jasiński (1990)
- J. Kitowicz *Opis obyczajów czyli jak zwyczajnie uszedzie się mięsza zle do dobrego* • Adaptacja • Opracowanie scenograficzne • Reżyseria: M. Grabowski (1990)
- Z. Herbert *Powrót Pana Cogito* • Adaptacja i reżyseria: Z. Zapasiewicz (1990)
- S. Beckett *Czekając na Godota* • Reżyseria: K. Jasiński (1992)
- R. Kmita *Wszystcyśmy z jednego szynela* • Reżyseria: R. Kmita (1997)
- W. Szekspir *Hamlet* • Inscenizacja i reżyseria: K. Jasiński (2000)
- T. Kempieński *Solo na dwa głosy* • Reżyseria: K. Jasiński (2001)
- E. Vilar *Królowa i Szekspir* • Reżyseria: M. Grabowski (2001)
- R. Kmita *Ca-sting* • Reżyseria: R. Kmita (2002)
- Z. Książek *Sztuka kochania* • Reżyseria: K. Jasiński (2004)
- M. Andruszkiewicz, J. Opalski *Sekrety nietoperzy* • Reżyseria: J. Opalski (2004)

Opracowanie graficzne • Dorota Ogonowska
Fotografie • Tomasz Kalarus, Ryszard Kornecki
Opracowanie tekstu • Paweł Szot

KRAKOWSKI TEATR SCENA STU
INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

Województwo
Małopolskie